

Markó Béla

Hűség

szitáló eső
fogadj be ezután is
gyérülő tenger

Kétely

hallja-e Isten
ha egy tücsök a sokból
hamisan cirpel?

Öröm

tetőtől talpig
hófehér hab a meggyfán
fürdik egy angyal

Megújulás

nem a tavalyi
a békabrekegés sem
miért is lenne?

Gyökerek

szirmot álmodnak
lent a hideg gyökerek
sohasem látják

Virágzó kert

csak egy szörnyeteg
szó jut most az eszembe:
becsaphatóság

Rózsafa

nyílik a rózsza
bűvész kabátujjából
sok selyemkendő

Maradék

apró csillagok
fent a hatalmas égen
ez csak a morzsa

Ámulat

a nap lenyugszik
fehér blúzodon átüt
két sötét szeder

Nehézkedés

elvált a szártól
de messze még a földtől
ez a szabadság?

Életrajz

apró esőcsepp
zörren száraz levélen
kinek a hangja?